

УСТОЙЧИВИ НА ПРОПОВЕДИ ХРИСТИЯНИ

Дейвид Уилкерсън

9 Септември 1989

Да си устойчив на проповед означава, да чуваш Божието Слово, да твърдиш, че Го обичаш и че Му се покоряваш, но да не действаш според Него! Това е да станеш толкова закоравял, че сърцето ти вече да не се раздвижва и да оставаш напълно незасегнат от това, което се проповядва. Някои го наричат „закоравяване за Евангелието.“ Помислете за всички стари библейски истории и символи. Кой според вас е най-устойчив на проповеди? Кой слушаше най-ясното и силно Слово и въпреки това беше напълно незасегнат от него?

Не беше ли Саул? Той чу такова слово: „Иди сега та порази Амалика, обречи на изстребление всичко, що има, и не го пожали; но избий мъж и жена, дете и бозайниче, говедо и овца, камила и осел“ (1 Царе 15 : 3). Саул не се покори на това послание. Вместо това „Саул, обаче, и людете пощадиха Агага, и по-добрите от овците и от говедата и то угоените, и агнетата и всичко, което беше добро...“ (1 Царе 15:9). Тогава се появи Самуил и Саул излъга! „Саул му каза: ... Изпълних Господната заповед“ (1 Царе 15:13). Самуил беше ужасен, защото чуваше блеенето на овците, които бяха пощадени. „Защо, прочее, не послуша ти Господния глас... та стори това зло пред Господа?“ (1 Царе 15:19). Саул закорава ли се? Беше ли той устойчив на проповеди? Как иначе дръзна да излъже Божия пророк, който видя плячката му? Чуйте го как лъже отново, подкрепяйки се със солидни доказателства: „Да! послушах Господния глас, и отидох в пътя, който Господ ме изпрати, и доведох амаличкия цар Агаг, а амаликчаните обрекох на изстребление“ (1 Царе 15:20). Хванат на местопрестъплението, той обвини останалите и скалъпи невероятни извинения за греха си: „Но людете взеха от користите овци и говеда... за да пожертвуват на Господа твоя Бог в Галгал“ (1 Царе 15:21).

Самуил стигна до същината на проблема. Той знаеше, че Саул е устойчив на проповеди, защото сърцето му вече беше предадено на магьосничество. „Защото непокорността е като греха на чародейството, и упорството като нечестието и идолопоклонството. Понеже ти отхвърли словото на Господа, то и Той отхвърли тебе да не си цар“ (1 Царе 15:23). Устойчивият на проповеди Саул стигна до там, да получава указания от вещица и умря от ранна, жестока смърт, изоставен от Бог. Но Саул беше ли един от най-устойчивите на проповеди хора?

Кой беше повече устойчив на проповеди от Юда и Израил? Бог им каза: „И пратих при вас всичките Си слуги пророците, като ставах рано и ги пращах, и казвах: ‘Ах! не правете тая гнусна работа, която аз мразя.’ Но те не послушаха, нито преклониха ухото си, за да се върнат от нечестието си.... Затова се изляха яростта Ми и гневът ми“ (Еремия 44:4-6). Еремия им изнасяше една след друга илюстрирани проповеди. Те бяха толкова силни, тежки и пълни с предупреждения, че Божиите хора се умориха да ги слушат и започнаха да се подиграват на посланието му. Езекиил им каза: „А колкото за тебе, сине човешки, твоите люде приказват за

тебе... казва: 'Дойдете сега, та чуйте що е словото, което излиза от Господа. Те дохождат при тебе както дохождат людетте, та седят пред тебе като Мои люде, и слушат твоите думи, но не ги изпълняват; защото с устата си показват много любов, но сърцето им отива след печалбите им [техните собствени планове и желания]'" (Езекиил 33:30-31).

Те обичаха да отиват и слушат как този Божий човек проповядва истината. Знаеха, че произлиза от Господа. Вижте ги как седят там и казват: „Амин,” приемайки всичко с хвалебствие, излизащо от устата им. Но: „Ето, ти им си като любима песен от човек, който има сладък глас [като популярен певец] и свири добре [като талантлив говорител]; защото слушат думите ти, а не ги изпълняват” (Езекиил 33:32). Те бяха станали устойчиви на проповеди, обичаха да слушат (това беше шоу за тях), но оставаха недокоснати и непроменени. А бяха ли те от всички най-устойчиви на проповеди?

Ами Юда? Той не трябва ли да бъде считан за един от най-устойчивите на проповеди хора на всички времена? Той беше апостол - избран, призван и помазан; изгонваше демони и изцеляваше болни. Най-важното от всичко бе, че в продължение на три години е част от служението на Божия Син. Той беше там всеки път, когато Исус взимаше насаме дванадесетте, за да обясни ясно какво означава Неговото послание. Докато другите израстваха чрез това слово, Юда се закоравяваше. В крайна сметка се отвори за пълен демоничен контрол и стана предател на Христос.

Може би мислите, че в сравнение с всеки друг, Юда със сигурност беше най-устойчивия на проповеди. Вярно е, че всички хора, които споменах, бяха такива. Всички те чува, но не се покориха. Всички те се престориха, че обичат Божието Слово, но въпреки това никога не се предадоха на него. Но има и друг, който започна толкова духовно, толкова близо до Бог, толкова благословено и така помазано. Изглежда невероятна дори мисълта, че той може да стане устойчив на проповеди, закоравял и непокорен.

Този човек бе Соломон и неговата история е една от най-шокиращите в Божието Слово! Соломон започна като служител на Бога, воден от Духа, с нежно сърце и съкрушен дух. Но в крайна сметка се превърна в един стар, устойчив на проповеди идолопоклонник, затънал в сексуална похот и перверзии.

Искам да ви предупредя. Досега повечето от читателите на това послание са били в състояние да се облекнат назад и да кажат: „Слава Богу, аз не съм устойчив на проповеди! Не съм като Саул. Не съм като тези двулични израилтяни. Аз не съм Юда!” Но ще видим, че най-невероятните примери за устойчиви на проповеди хора не са на такива от улицата, нито на отстъпници, не дори и на хора като Саул или Юда. Напротив, това са тези, които като Соломон са започнали правилно, но са се закоравили, станали са идолопоклонници и не го признават. Нека ви покажа как християни, които преди са били святи, силно духовно разпознаващи, мъдри и благословени, може да се превърнат в устойчиви на проповеди и силно закоравели хора.

Преди да погледнем живота и падението на цар Соломон, нека ви изложа някои от Господните заповеди относно Израил и царете му. Има три ясни, отделни заповеди, известни на целия Израил - толкова ясни, че едно дете може да ги разбере. „Но той да не си

събира много коне, нито да връща хората в Египет... Да се не връщате вече през оня път” (Второзаконие 17:16). „Нито да си взема той много жени, за да се не отклони сърцето му [без харем, без жени чужденки]...” (стих 17). „Нито да си трупа твърде много сребро и злато” (стих 17). Моисей беше предупредил: „Понеже Йеова... е ревнив Бог. Внимавай да не би да направиш договор с жителите на земята, та когато те блудствуват след боговете си, и жертвуват на боговете си... и да не вземеш от дъщерите им за синовете си, та тия техни дъщери, като блудствуват след боговете си, да направят и твоите синове да блудствуват след боговете им” (Изход 34:14-16).

Соломон обичаше Господ, но практикуваше неща, противни на Божието Слово

Животът на Соломон беше пълен с непокорство. „И Соломон възлюби Господа, и ходеше в повеленията на баща си Давида; само че жертвуваше и кадеше по високите места” (3 Царе 3:3). Соломон наистина обичаше Господ. Той имаше голямо уважение към Божия дом и беше морално чист, но с някои изключения! Ще ги видим през целия живот на Соломон. Възможно е наистина да обичаш Господ, да имаш сърце за Него, да даваш от времето и парите си за делото Му, да Го поставяш на първо място и да бъдеш посветен на Него - и все още да държиш области на непокорство спрямо ясното Божие Слово.

С цялото си сърце Соломон искаше божествена мъдрост и проникателност, за да разпознава между правилно и грешно. Бог му се яви в съня и каза: „Искай какво да ти дам” (1 Царе 3:5). И Соломон получи „разумно сърце ... за да различава между добро и зло...” (3 Царе 3:9). Но Бог добави следното предупреждение: „И ако ходиш в Моите пътища, и пазиш повеленията Ми и заповедите Ми, както ходи баща ти Давид, тогава ще продължа дните ти” (3 Царе 3:14). Соломон чу една силна проповед от самия Бог! Ушите му кънтяха от проповедите на баща му Давид. Той имаше примера за греха на баща си и последвалото го наказание. Той имаше закона и съдиите, включително Дебора, Самуил и пророкът Натан. Давид го предупреди: „Пази заръчванията на Господа твоя Бог... и пази повеленията Му, заповедите Му, съдбите Му и заявленията Му, според както е писано в Мойсеевия закон...” (3 Царе 2:3).

Соломон знаеше Словото. В резултат на всичко, което Бог му разкри, той написа 1 005 песни и 3 000 пословици! В своите Притчи, той предупреди срещу злата сила на чуждите жени: „Но сетнините й са горчиви като пелин, остри като изострен от двете страни меч. Нозете й слизат в смърт, стъпките й стигат до ада” (Притчи 5:4-5). О, колко добре знаеше Словото той! Колко добре го проповядваше на другите. Световните лидери идваха да се консултират с него. Но макар и мъдър, проникателен и благословен от Бог, той все още държеше области от живота си в неподчинение.

Нека погледнем тези области на неподчинение по отношение на Господните заповеди, които той напълно пренебрегна. Спомняте ли си трите конкретни заповеди до всички царе на Израил? Соломон ги наруши всичките! Спомняте ли си предупреждението на Давид той да спазва Мойсеевите заповеди? „Никакви коне от Египет?” Но „конете, които имаше Соломон, се докарваха из Египет...” (3 Царе 10:28). Соломон позволи свободната търговия с Египет, в противоречие с изричната заповед на Господа. Отново, заповедта беше: „Нито да

връща хората в Египет...Да се не връщате вече през оня път ....” Египет е света, и всичко което той представлява! Когато Бог те призова да се отделиш от миналия си живот, Той имаше това предвид! Без изключения!

„Нито да си трупат твърде много сребро и злато?” Но „всичките цар Соломонови съдове за пиене бяха златни, и всичките съдове в къщата Ливански лес от чисто злато....Защото царят имаше на морето кораби... дохождаха и донасяха злато и сребро ...” (3 Царе 10:21-22). Бог му даде богатство, за да го изпита: Дали той щеше да го използва, за да се отдаде на лукс, или щеше да го използва за Божия слава и за народа? Ето какво ни дава представа за това, което Соломон направи и къде отиде богатството му: „Така, за СЕДЕМ години той го построи [Господният храм]. А Соломон строеше своята къща ТРИНАДЕСЕТ години...” (3 Царе 6:38-7:01). Колко изразходваме за себе си, в сравнение с това, което Бог получава от нас?

„Нито да си взема той много жени...?” „А цар Соломон залюби, освен Фараоновата дъщеря, много чужденки.... Имаше седемстотин жени княгини и триста наложници; и жените му отвърнаха сърцето му” (3 Царе 11:1-3). Той се опита да надмине всички земни царе в това да има най-големия харем. „Към тях Соломон се страстно прилепи” (3 Царе 11:2). Той ги обичаше силно чрез похот! Той обичаше Бог, но беше привързан към харема си.

Всички компромиси на Соломон дойдоха от една фатална грешка: той отказа да затвори вратата за Египет

„А Соломон се сроди [направи съюз] с египетския цар Фараона...” (3 Царе 3:1). Божията проповед към Соломон беше: „Ти можеш да станеш всичко, което поискаш, да се наслаждаваш на Моите благословения и да изпълниш призива си в живота, без да направиш и един компромис със света, плътта или с дявола.” Бог обеща, че единствен ще утвърди царството на Соломон! И така се случи! „А цар Соломон ще бъде благословен... и Давидовият престол утвърден пред Господа до века” (3 Царе 2:45-46). До този момент Соломон не беше направил компромис. Бог беше в пълен контрол и царят беше благословен и утвърден, защото просто обичаше и се доверяваше на Господа. Все още нямаше коне от Египет, нито харем, нито се беше отдал на лукс! Но Соломон не знаеше, че една змия се спотайваше в сърцето му! С устата си казваше на Бог: „Всичко, което искам си Ти, Господи, аз не искам богатство, слава, или приемане. Славата и репутацията не означават нищо за мен. Искам само да знам кое е правилно и кое грешно, и как най-добре да служи на Теб и на хората около мен.”

Но Бог знаеше какво има сърцето на Соломон - защото, когато Той се яви втори път, му даде това сериозно предупреждение: „Но ако се отклоните от Мене, вие или чадата ви, и не опазите заповедите Ми и повеленията, които поставих пред вас, но отидете та послужите на други богове и им се поклоните, тогава ще отсека Израеля от земята, която съм им дал, и ще отхвърля отпред очите Си тоя дом... ” (3 Царе 9:2-7). Един стар, мъдър проповедник написа веднъж: „Хората днес гният вътрешно и стълбовете на техния характер се разпадат от същото влияние, което събори Соломон.”

Соломон направи една единствена стъпка на неподчинение, която в крайна сметка го превърна в един закоравял, устойчив на проповеди и движен от похотта човек. Той счете за малко неблагоприятно, че взе за жена дъщерята на фараона. За него това беше само брак по сметка. Той „взе Фараоновата дъщеря; и доведе я да живее в Давидовия град...” (3 Царе 3:1). Забавно ми е как богословите се опитват да оправдаят този брак. Един от тях каза: „Само бракът с ханаанките е били забранен.” Друг дори каза: „Тя представлява езичниците, които биват доведени до завета. Тя е картина на Божиата благодат към езичниците.” Глупости! Тя беше езичница египтянка, която обичаше идолите. Ако на Соломон беше забранено да доведе кон от Египет, как можа да доведе жена езичница? Тя е чужденката, за която Соломон предупреждаваше в своите Притчи, жената, чиято врата води към ада! Фараоновата дъщеря представлява това въже, което все още ни държи към нещо от този свят, един постоянно преследващ ни грях, който не е предаден - този единствен компромис, който винаги изглежда оправдателен!

Представете си как езическата кралица пристига в Сион - свещената земя на Израил - заедно с огромната си свита от езически фризьори, камериерки, домакини, дори собствените ѝ свещеници! В багажа си носи своите богове, снимки, ритуали и гаданията си. Според египетските стандарти, Ерусалим бил пограничен град, а Израил - просто нова нация. Мога да я видя как се оглежда наоколо, мислейки си: „Това трябва да е лесно - знам точно къде искам да бъде построен моят храм!” Дали някои от Господните свещеници са почувствали осъждение? Дали си казаха един на друг: „Моисей забрани точно това! Заповядано ни е да не се докосваме до нищо от Египет. А сега, на всичкото отгоре, брак с дъщерята на Фараона! Завинаги ще бъдем в съюз с Египет!” Дали Соломон изпита и капка вина, след като прие тази египетска царица в Светия град? Не знаеше ли, че това, което армията на фараона не можа да направи, тази съблазнителка ще го извърши? Моисей беше заповядал всички връзки с Египет завинаги да бъдат преустановени!

Сигурен съм, че Соломон можеше да представи много доводи защо трябва да влезе в този идолопоклоннически брак. Те биха звучали така: „Да, знам това, което Божието Слово казва. Да, чух всички Моисееви проповеди за смесването със света. Но това по никакъв начин няма да се отрази на любовта ми към Бог. Аз ще я спечеля за моя Бог. Има някои неща, които не пречат на работата ми и това също няма да попречи на нея и моята отдаденост за Божия дом. Пазя се - аз съм в контрол! Това е изцяло бизнес!” Ето ги същите стари оправдания, използвани и днес за всеки компромис и всяка връзка с този свят. Дават ги онези, които обичат Бог и флиртуват със света. Те казват: „Да, зная какво казва Библията за отделянето и докосването до нечисто. Да, слушал съм всичките ти проповеди за телевизията, театъра, отделянето. Но това не пречи на работата ми! Не виждам как може да се случи. Бог не ми е го е показал! Не виждам никакъв конфликт: Обичам Господ - аз съм призован от Бога - освен това, държа всичко под контрол. Господ знае, че имам добри намерения, че наистина Го обичам!” Те слушат, но не се покоряват. Когато Словото застане срещу тяхната политика и начин на мислене - те не се покоряват и продължават така, сякаш Бог одобрява всичко!

Първият и единствен компромис на Соломон отвори вратата на поток от компромиси: коне от Египет, харем, злато и лукс! Един Божий човек написа: „Фатално заблуждение е, че има тайнствен дар от Бога, наречен благодат, който позволява на човека да спи в скута на

Далила, без да бъде лишен от силата си - магическа власт, която държи човека праведен, въпреки собствения му съзнателен избор.”

Соломон стана „половинчат“ вярващ!

Соломон раздели живота си: половината за Бог, другата половина за своите удоволствия. Словото на Бог наполовина го осъди. Той преживя наполовина скръб, наполовина покаяние и наполовина промени! Аз не зная какво се случи, но Соломон беше наполовина осъден заради тази жена езичница, живееща в святото място, в близост до ковчега. Затова той реши да я премести на средата на града! „Тогавя Соломон възведе Фараоновата дъщеря от Давидовия град в къщата, която беше построил за нея; защото рече: ‘Жена ми да не живее в къщата на Израилевия цар Давида, понеже местата... са свети’” (2 Летописи 8:11). Истинското покаяние щеше да струва твърде много! Оправданието за действия, противоречащи на Божиите заповеди, винаги са следните: „Не мога да направя това! Дадох думата си. Не мога да спра напълно. Това би било твърде унижително - твърде сериозно съм въвлечен.”

Истината бе, че Соломон не искаше да се откаже от нея! В сърцето си знаеше, че всичко това беше грешно и вътрешно се дразнеше. Мога да го чуя как казва: „Да, трябва да направя нещо по този въпрос. Ще покажа на Господ, че искам да постъпя правилно.” Дали той я върна обратно в Египет? Дали той извика към Бог: „Съгреших и си търсех извинения. Чувам Твоето Слово и ще се покоря! Твоето слово е ясно, без значение от цената, независимо от унижението, независимо от последствията, аз ще се покоря. Нека целият свят ме нарече глупак, аз ще се покоря на Бог?” Не! Той ѝ построи къща на стената, но в Святия град. Соломон отиде в Божия дом, за да принесе жертви, след това пресече града, за да бъде с Египетската царица! Две ясни разделяния: едно свято и едно зло. Несъмнено той си помисли, че това е отделяне.

Църквите ни днес са пълни с половинчати християни - наполовина осъдени от Словото, наполовина покаяли се - правещи наполовина промени в живота си. Няма го това „треперене от Словото.” Чувам толкова много хора, които все още живеят в явен грях, вършейки едни и същи стари неща. Те казват: „Бог знае, че аз имам добри намерения. Той вижда сърцето ми. Аз наистина Го обичам. Направих някои промени и сега се справям по-добре.” Не е достатъчно само да имаме добри намерения. Ние трябва да действаме! Затова малко хора искат да скъсат с миналото и да отрежат всички връзки със света. Те искат бавно да се отдръпнат и така да вземат половинчати мерки. Исус каза, ако око ти те съблазнява, махни го! Не поставяйте кръпка върху него! Бившият ми бизнес управител беше на тридесет и три години, когато разви рак на окоето. Той беше лекуван чрез лазерна хирургия, но каза, че всичко е напълно загубено. Цялото му око трябваше да бъде отстранено. Ракът се беше разпространил и три месеца по-късно той почина. Лекарят беше шокиран; той каза: „Мислех, че мога да се справя с това!”

Соломон построи храма и завърши всичките си строителни проекти. Но той все още живееше в непокорство в тези области и не виждаше никаква опасност там. Въпреки това, Бог бе толкова милостив, че продължи да отговоря на молитвите му. Соломон продължаваше три пъти в годината да принася жертви и беше радостен и весел в Господното присъствие.

Вярвам, че това е най-опасното положение, в което може да бъде един християнин: една странна любов владее сърцето му, въпреки че обича своя Господ. Неговите молитви продължават да достигат Бог, има радост и веселие. Остават обаче области на непокорство, където Словото няма абсолютната власт и вярващият е сляп за покварата в живота си. Зад всички благословения действия червеят на похотта, отслабващ характера и волята.

Бог се яви отново на Соломон със силна проповед, мощно Слово: „Ходи в почтеност! Покори се на Словото Ми! Ако не го направиш, ще те отсека.” През цялото това време Соломон се изплъзваше от Бог, закоравяваше и ставаше нечувствителен към Словото, заслепен от благословенията и милостите на Господ. Колко християни биват благословени, усещат Божия Дух, чувстват се щастливи в Него и си казват: „Всичко е наред, защото Бог ме благославя?”

Непокорството към Божието Слово в крайна сметка ще завърши с пълен провал на морала и християнския характер.

Започнете с едно единствено действие на крещящо неподчинение спрямо ясно слово от Бог, добавете към него половинчато изобличение за грях, половинчато покаяние, и ще свършите като Соломон: напълно пропаднали! „Защото, когато остаря Соломон, жените му преклониха сърцето му към други богове; и сърцето му не беше свършено пред Господа неговия Бог.... Защото Соломон отиде след Астарта, ... и мерзостта на амонците. Така Соломон стори зло пред Господа... А Господ се разгневи на Соломона, понеже сърцето му се отвърна от Господа Израилевия Бог...” (3 Царе 11:4-9). При тези думи ме побиват тръпки!

Соломон вече беше закоравен към Евангелието и устойчив на проповеди! Божието Слово нямаше никакво влияние върху него. Той беше станал толкова жалък! Погледнете го: там, където някога той построил дом за една чужденка, сега стоеше огромен харем. Фараоновата дъщеря беше станала една от хилядите му любовници! Самият Соломон вече беше стар и посърнал, а Бог мълчеше и му беше ядосан. Той повече не Му се молеше и нямаше никаква радост. Сърцето му беше болно - той пишеше жалка проза за суетата и безполезността на живота. Ерусалим бе омърсен от езически храмове, построени с високи данъци. Царят пиеше много поради отегчение от всичките си великолепни къщи и градини. Той вече беше огорчен и сърцето му бе пълно с идолопоклонство. Дните на докосване от Бог бяха бледи спомени. Всичко, което можеше да се каже сега, бе: „Всичко е суета и гонене на вятъра!”

Това същият човек ли е, който се помоли така красноречиво при освещаването на храма: „Тогава всяка молитва, всяко моление, което би се принесло от кой да бил човек... ще познае всеки раната на своето сърце, и простре ръцете си към тоя дом, Ти послушай от небето... и прости и... въздай на всекиго според всичките му постъпки, като познаваш сърцето му... за да Ти се боят през всичкото време, когато живеят на земята, която си дал на бащите ни” (3 Царе 8:38-40).

Така че, продължавайте напред - придържайте се към идолите си! Намирайте оправдания за областите на непокорство и извинение за малките си грехове! Един ден това ще избухне в яростен, неконтролируем огън на неморалност и вероотстъпничество. Казано ми беше наскоро, че един стар познат пастор (който пастируваше една от най-големите петдесатни

църкви в Америка) - вече стар, пенсиониран човек - е бил хванат да води неприлични телефонни разговори! Той се превърнал в корумпиран, тъжен старец с омърсен ум!

За разлика от Соломон, Моисей наистина изостави Египет.

Съществува обаче и друга страна. Имаше един човек, който даде всичко, за да следва своя Господ. Докато Соломон се ожени за дъщерята на Фараона, Моисей побягна от нея! „С вяра Моисей, като стана на възраст, се отказа да се нарича син на фараоновата дъщеря и предпочете да страда с Божиите люде, а не да се наслаждава за кратко време на греха...С вяра напусна Египет, без да се бои от царския гняв; защото издържа, като един, който вижда Невидимия” (Евреи 11:24-27).

Моисей можеше да има всичкото злато и сребро, конете, харема, целия лукс и удоволствия на материалистичния Египет! Той беше египетски принц от кралския двор на Фараона. Но той „отказа да се нарича син на фараоновата дъщеря.” И това решение му коства всичко. Но той не избяга от страх – „без да се бои от царския гняв.” Той счете укорът за Христос за по-голямо богатство от всички съкровища в Египет, предпочитайки да страда с Божия народ. Моисей държеше очите си на Исус, своя Господ, а не на нещата от този свят.

Плати ли той за своето покорство? Вслушването в Божието послание струва ли нещо? Сравнете тези двама мъже в Библията: Соломон, който, като преглежда живота си, казва: „И от всичко, което пожелаха очите ми, нищо не им отрекох; не спрях сърцето си от никаква веселба.... Тогава разгледах всичките дела, които бяха извършили ръцете ми... И, ето, всичко беше суета и гонене на вятър, и нямаше полза под слънцето” (Еклесиаст 2:10-11). Той продължава и казва: „За това, намразих живота, ... и нощя сърцето [ми] не си почива .... За това аз облажавах умрелите ... повече от живите .... Богатство пазено от притежателя му за [моята собствена] вреда .... Изкопах яма и сам паднах в нея... Мъдрост ми донесе тъга ... Желанието [ми] не беше изпълнено .... И намирам, че е по-горчива от смърт оная жена, чието сърце е примки и мрежи, и ръцете ѝ окови; който е добър пред Бога ще се отърве от нея. А грешникът ще бъде хванат от нея...” (виж Еклесиаст 2-7).

Но погледнете Моисей: На 120-годишна възраст очите му светеха, всичките му физически сили бяха в пълна мощ, когато Бог го повика у дома. Той лично взе тялото на Моисей.

Това е Божието свидетелство за човечеството относно Моисей: „Не се издигна вече в Израила пророк като Моисея, когато Господ познаваше лице с лице относно всичките знания и чудеса, които Господ го изпрати да извърши в Египетската земя върху Фараона.. ” (Второзаконие 34:10-11).

Струва си човек да се покорява на Бога!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1989 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Sermon-Proof Christians](#) / [Устойчиви на проповеди християни](#)